

Fremsat den 7. december 2018 af Karsten Hønge (SF), Kirsten Normann Andersen (SF) og Jacob Mark (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om ændret statslig refusion af kommunernes udgifter til offentlige ydelser

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af folketingsåret 2018-19 at fremsætte lovforslag, der sikrer, at kommunerne ikke eller kun i begrænset omfang har en økonomisk fordel ved at tildele borgerne en lav offentlig ydelse, herunder ved at

- ændre den statslige refusion af kommunernes udgifter til offentlige ydelser, således at staten refunderer kommu-

nerne i kroner og øre fremfor i procentdel af ydelsesudgiften, og

- justere udligningssystemet sådan, at kommunerne ikke har en stærk økonomisk interesse i at fastholde borgerne på en lav ydelse.

Bemærkninger til forslaget

Efter refusionsreformen fra 2015 (lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne) får kommunen refunderet 20 pct. af borgerens ydelse, når en borger har modtaget offentlige ydelser i 1 år. Et af argumenterne for reformen var, at den skulle medføre, at kommunerne traf et økonomisk neutralt valg i forhold til at visitere borgeren til en offentlig ydelse.

Men det sikrer reformen ikke. 80 pct. af en høj ydelse er naturligvis mere end 80 pct. af en lavere ydelse, og kommunerne har således en økonomisk tilskyndelse til at tildele og fastholde borgeren på den lavere ydelse.

Hertil kommer, at tildeling af en lav ydelse i visse tilfælde kan give kommunen en betydelig økonomisk gevinst i den mellemkommunale udligning, fordi borgeren kan tælle med under kriteriet »Personer med lav indkomst i 3 år«. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis personen er en ikkeforsørger på ressourceforløbsydelse, men ikke hvis personen er på førtidspension. Der bør rettes op på det system på følgende måder:

1) refusionssystemet

Da forsørgere i dag modtager højere ydelser end ikkeforsørgere, foreslås det, at kommunen betaler knap 15.000 kr. pr. forsørger og ca. 11.300 kr. pr. ikkeforsørger – medmindre ydelsen er lavere end dette, i hvilket tilfælde kommunen betaler det hele. Derved opnås – stort set – neutralitet, i forhold til hvilken ordning borgeren indplaceres på.

For borgere, der har modtaget sociale ydelser i mindre end 1 år, refunderer staten i dag 80 pct., 40 pct. eller 30 pct., af-

hængigt af hvor lang tid borgeren har modtaget en ydelse. Denne mekanisme kan bevares ved at reducere kommunens betaling forholdsmæssigt det første år (f.eks. betyder en refusionsprocent på 40 pct., at kommunen betaler 60 pct. af udgifterne mod 80 pct. ved en refusionsprocent på 20 pct. – dette svarer til en forholdsmæssig reduktion på 25 pct.)

2) udligningsystemet

Problemet er, at kommuner især i hovedstadsområdet får et stort beløb i udligningsordningen efter udgiftsbehov for hver borger med lav indkomst i 3 år. Dette er i strid med grundprincippet i den kommunale udligningsordning om brug af objektive kriterier, og når det gælder offentlige ydelser, er der endda tale om et kriterium, som kommunen ikke alene kan påvirke, men har hovedindflydelse på. Omvendt er det svært altid at pege på objektive kriterier i den del af udligningen, der vedrører sociale kriterier. Det er af disse grunde ikke helt let at løse problemet. Blandt mulighederne ville være at flytte skæringspunktet for, hvornår man har lav indkomst, op, så også førtidspensionister var omfattet, eller at lave en mere glidende skala for, hvornår en person tæller med under kriteriet (så man rent beregningsteknisk kunne indgå med f.eks. halv eller kvart vægt). Skæringspunktet er i dag 50 pct. af medianindkomsten, hvorfor kun meget få førtidspensionister tæller som personer med lavindkomst, og kommunen risikerer derfor at miste midler, hvis de flytter personer fra ressourceforløb til førtidspension.

Skriftlig fremsættelse

Karsten Hønge (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændret statslig refusion af kommunernes udgifter til offentlige ydelser.

(Beslutningsforslag nr. B 61)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.